

УДК 81'25+811.111

DOI <https://doi.org/10.32782/2412-933X/2026-XXVI-19>

СПЕЦИФІКА ВІДТВОРЕННЯ ФЕНТЕЗІЙНОГО КОЛОРИТУ РОМАНУ САРИ ДЖ. МААС «ДВІР ШИПІВ ТА ТРОЯНД» В УКРАЇНСЬКОМУ ПЕРЕКЛАДІ

Очковська Анна

кандидат філологічних наук, старший викладач
кафедри англійської філології та перекладу
Житомирський державний університет імені Івана Франка
ORCID ID: 0000-0001-5842-3792

Лисецька Юлія

старший викладач кафедри англійської філології та перекладу
Житомирський державний університет імені Івана Франка
ORCID ID: 0000-0002-6747-5858

У статті досліджується специфіка відтворення фентезійного колориту в українському перекладі роману Сарі Дж. Маас «Двір шипів та троянд». Фентезійний колорит розглядається як комплекс лінгвістичних, культурних і нарративних елементів, що формують вторинний художній світ твору, зокрема авторські реалії, власні назви, топоніми, назви міфологічних істот, ритуалів і соціальних інститутів.

Актуальність дослідження зумовлена зростанням інтересу до перекладу сучасної фентезійної літератури та потребою системного аналізу елементів світобудови у перекладених художніх текстах. Метою статті є виявлення та аналіз перекладацьких стратегій, застосованих для відтворення фентезійного колориту в українському перекладі роману, а також оцінка їхньої ефективності з погляду збереження цілісності вигаданого світу. Дослідження ґрунтується на аналізі культурно маркованих одиниць і квазіреалій, що функціонують в оригінальному тексті, та їхніх українських відповідників. Особливу увагу приділено ролі транслітерації, калькування й семантичної адаптації у відтворенні просторового, культурного та символічного вимірів фентезійного світу.

Результати дослідження засвідчують, що фентезійний колорит в українському перекладі відтворюється за допомогою збалансованого поєднання стратегій форенізації та доместикації. Такий підхід забезпечує збереження «іншості» вигаданого світу й водночас сприяє доступності тексту для цільового читача. Наукова новизна статті полягає у комплексному трактуванні фентезійного колориту як ключової перекладознавчої категорії, що інтегрує мовну форму, культурне значення та нарративну функцію.

Ключові слова: фентезійний колорит, художній переклад, реалії, квазіреалії, культурно марковані одиниці, перекладацькі стратегії, форенізація і доместикація.

Ochkovska Anna

Candidate of Philological Sciences,
Senior Lecturer at the Department of English Philology and Translation
Zhytomyr Ivan Franko State University

Lysetska Yuliia

Senior Lecturer at the Department of English Philology and Translation
Zhytomyr Ivan Franko State University

**THE SPECIFIC FEATURES OF RENDERING FANTASY SETTING
OF SARAH J. MAAS'S NOVEL "A COURT OF THORNS AND ROSES"
IN THE UKRAINIAN TRANSLATION**

The article examines the specific features of rendering fantasy setting in the Ukrainian translation of Sarah J. Maas's novel "A Court of Thorns and Roses". Fantasy setting is understood as a complex system of linguistic, cultural, and narrative elements that construct a secondary fictional world, including invented realia, proper names, toponyms, mythological creatures, rituals, and social institutions. The relevance of the study is determined by the growing interest in the translation of contemporary fantasy literature and the need for a systematic analysis of world-building elements in translated texts.

The aim of the article is to identify and analyse the strategies used to reproduce fantasy setting in the Ukrainian translation of the novel and to assess their effectiveness in preserving the integrity of the fictional world. The research is based on the analysis of culture-bound items and quasi-realia functioning in the source text and their Ukrainian equivalents. Particular attention is paid to the role of transliteration, calquing, and semantic adaptation in rendering the spatial, cultural, and symbolic dimensions of the fantasy universe.

The results of the study demonstrate that fantasy setting in the Ukrainian translation is reproduced through a balanced combination of foreignizing and domesticating strategies. Such an approach ensures both the preservation of the otherness of the fictional world and the accessibility of the text for the target readership. The novelty of the research lies in the comprehensive interpretation of fantasy setting as a key translation category that integrates linguistic form, cultural meaning, and narrative function. The findings contribute to the development of translation studies by highlighting the importance of consistency and systematisation in translating fantasy world-building elements.

Key words: *fantasy setting, literary translation, realia, quasi-realia, culture-bound elements, translation strategies, domestication and forenization.*

Вступ. Фентезійна література початку XXI століття посідає провідне місце у світовому літературному процесі, поєднуючи елементи міфології, фольклору, лицарського роману, казки та сучасних нарративних стратегій. В умовах глобалізації та активного міжкультурного обміну саме фентезі стає жанром, що формує нові моделі уявних світів і водночас віддзеркалює актуальні соціокультурні процеси.

У літературознавчих дослідженнях *фентезі* визначається як жанровий різновид фантастичної літератури, у межах якого реалістична манера оповіді поєднується з ірраціональними мотивами магії та лицарського епосу. Ю. Ковалів наголошує, що для фентезі характерне створення вигаданих художніх світів, стилістично й культурно наближених до середньовічних реалій, однак організованих за власною внутрішньою логікою, де ірраціональне функціонує як норма зображуваної дійсності [2, с. 530]. О. Божко розглядає фентезі

як різновид фантастичної літератури, підґрунтям якого є міфологічні та казкові мотиви; при цьому вигаданий світ творів часто має структурну спорідненість із реальною дійсністю, але принципово відрізняється наявністю надприродних явищ і фантастичних істот [1, с. 51]. Визначальною жанровою ознакою фентезі більшість дослідників вважає свідомо ірраціональний характер змальованого світу, у якому поєднання реального й вигаданого, магії та чародійства виступає структуроутворювальним чинником, а центральними постатями є герої, наділені винятковими або надприродними здібностями, діяльність яких спрямована на подолання зла й випробувань та має символічний вимір.

Особливу увагу дослідників і читачів привертає творчість Сари Дж. Маас, чия серія романів *“A Court of Thorns and Roses”* набула статусу міжнародного бестселера. Перший роман циклу *“A Court of Thorns and Roses”* (переклад О. Ларікової «Двір шипів та троянд») [9; 3] вирізняється складною системою вигаданих реалій, багаторівневою міфологією, розгалуженою ономастикою та продуманим ритуально-культурним простором, які формують фентезійний колорит твору та визначають специфіку його перекладу.

Актуальність дослідження зумовлена потребою наукового осмислення перекладацьких стратегій відтворення фентезійного колориту в українських перекладах сучасної англійської літератури. Для українського перекладознавства особливо важливим є аналіз перекладів популярних жанрових текстів, оскільки вони впливають на формування читацького смаку та мовної норми. Фентезійний колорит у таких творах реалізується через сукупність власних назв, етнонімів, міфологічних істот, назв обрядів, свят, артефактів і соціальних інститутів, що вимагає від перекладача складних рішень між збереженням іншомовності та адаптацією до культурного простору реципієнта.

Проблематика перекладу реалій і культурно маркованих одиниць посідає центральне місце у сучасному перекладознавстві, оскільки саме ці одиниці виступають носіями культурної пам'яті та світоглядних установок. Як зазначає П. Ньюмарк, реалії становлять одну з найбільших труднощів художнього перекладу, адже перекладач має зберегти культурну специфіку, не ускладнюючи сприйняття тексту реципієнтом [11]. У межах фентезійного дискурсу ця проблема ускладнюється тим, що значна частина реалій є авторськими, тобто такими, що не мають безпосередніх відповідників у реальній культурі.

Л. Венуті у своїй концепції доместикації та форенізації наголошує, що переклад завжди відображає ідеологічний вибір перекладача між «наближенням» тексту до читача і збереженням його іншомовності [12]. Для фентезійних творів, зокрема романів Сари Дж. Маас, надмірна доместикація може призвести до втрати атмосфери вигаданого світу, тоді як послідовна форенізація сприяє збереженню відчуття «іншості» та міфологічної дистанції.

М. Бейкер розглядає переклад художнього тексту як наративну практику, у межах якої перекладач бере участь у конструюванні світу твору разом з автором [8]. З цього погляду переклад фентезі постає не як механічне відтворення лексичних одиниць, а як творче переосмислення вигаданого всесвіту іншою мовою.

М. Стріха, аналізуючи українську перекладацьку традицію, наголошує на важливості «функціонального підходу», за якого перекладач орієнтується насамперед на передачу функції тексту в культурі-реципієнті [5]. Для фентезійної літератури такою функцією є створення ефекту занурення у вигаданий світ, що вимагає особливої уваги до деталей світобудування.

О. Ребрій підкреслює значення «перекладацької креативності» як здатності перекладача знаходити нестандартні рішення у складних ситуаціях міжкультурної комунікації [4]. Фентезійна література з її унікальними світами та концептами є саме тією сферою, де перекладацька креативність виявляється найповніше.

Попри наявність ґрунтовних теоретичних напрацювань, переклад сучасного англомовного фентезі, зокрема творів Сари Дж. Маас, ще не набув системного висвітлення в українських фахових виданнях, що й зумовлює **наукову новизну** цього дослідження.

Мета статті полягає у виявленні та аналізі способів відтворення фентезійного колориту у українському перекладі роману Сари Дж. Маас «Двір шипів та троянд».

Для досягнення поставленої мети передбачено виконання низки **завдань**: уточнити поняття фентезійного колориту та його структурні компоненти; здійснити типологізацію реалій у романі; проаналізувати перекладацькі стратегії й трансформації, застосовані під час перекладу роману українською мовою; оцінити їхній вплив на збереження художньої цілісності твору.

Методи дослідження. Методологічну основу дослідження становить поєднання загальнонаукових і спеціальних перекладознавчих методів. Описово-аналітичний метод використано для узагальнення теоретичних підходів до перекладу реалій і культурно маркованих одиниць у фентезійних текстах. Порівняльно-перекладознавчий метод застосовано для зіставлення англомовних одиниць оригіналу з їх українськими відповідниками з метою виявлення перекладацьких трансформацій. Компонентний аналіз дав змогу дослідити семантичну структуру власних назв і встановити, які елементи значення зберігаються або трансформуються у перекладі. Елементи інтерпретаційно-аналітичного методу використано для оцінки впливу перекладацьких рішень на формування фентезійного колориту та читацьке сприйняття тексту.

Результати та дискусії. Фентезійний колорит є одним із ключових чинників, що формують художню своєрідність творів цього жанру. У перекладознавчому аспекті його доцільно розглядати як сукупність мовних і позамовних засобів, які забезпечують відчуття культурної та нарративної «іншості» вигаданого світу й сприяють його сприйняттю як самодостатньої художньої реальності [8; 12]. До таких засобів належать власні назви, культурно марковані реалії, вигадані топоніми, назви ритуалів, свят, соціальних інститутів і артефактів, а також авторські неологізми, що виконують світобудівну функцію в художньому тексті [7; 10; 11].

Фентезійний колорит роману «Двір шипів та троянд» формується передусім через розгалужену систему власних назв, які виконують не лише номінативну, а й світобудівну функцію. Як зазначає Р. Зорівчак, онімна лексика у художньому тексті є важливим засобом створення культурного колориту, а у фентезі – інструментом моделювання вторинної реальності [7].

Однією з ключових проблем перекладу художніх текстів жанру фентезі є відтворення реалій, які формують культурний і семантичний каркас вигаданого світу. У класичному перекладознавстві реалії визначають як мовні одиниці, що позначають предмети, явища або поняття, властиві певній культурі та відсутні в іншій [7]. Однак у фентезійному дискурсі це поняття потребує розширення, оскільки значна частина таких одиниць не має реального культурного референта і створюється автором як елемент вторинної реальності.

У сучасних дослідженнях перекладу фентезі дедалі частіше використовується поняття *квазіреалії* – лексичні одиниці, що функціонують у тексті як реалії вигаданого світу, виконуючи ті самі номінативні та культурно-марковані функції, що й реалії у реалістичному тексті [4]. Квазіреалії не співвідносяться безпосередньо з реальною культурою, однак вони є носіями авторської концепції світу та ключовими маркерами фентезійного колориту.

У досліджуваному романі Сари Дж. Маас квазіреалії становлять основу світобудови. Авторка створює багаторівневий фентезійний універсум, у якому просторові, соціальні та міфологічні елементи тісно переплетені. Світ Прифії поділений на двори, кожен з яких має власну естетику, систему цінностей і символіку. Назви дворів, пов'язані з ними соціальні

інститути та магічні практики функціонують як квазіреалії, через які читач поступово пізнає внутрішню логіку цього світу.

Типологічно квазіреалії роману можна поділити на кілька основних груп. Першу групу становлять антропоніми – імена персонажів. У фентезійному тексті антропоніми, як правило, не є випадковими. Вони часто мають символічний або асоціативний потенціал і відображають соціальний статус, походження або характер персонажа. За спостереженням М. Торчинського, власні імена в художньому тексті виконують не лише номінативну, а й стилістичну та характерологічну функції [6]. У романі Маас антропоніми є важливими маркерами належності персонажів до світу фейрі або людського світу, що підсилює контраст між цими двома реальностями.

Антропоніми (*Feyre* – Фейра, *Rhysand* – Різенд, *Tamlin* – Темлін) у перекладі відтворено переважно шляхом транслітерації з частковою фонетичною адаптацією. Такий підхід відповідає рекомендаціям П. Ньюмарка щодо збереження іншомовності імен власних у художніх текстах [11]. Збереження фонетичної екзотичності сприяє підтриманню дистанції між реальним і вигаданим світом, що є принципово важливим для фентезійного жанру.

Другу групу квазіреалій утворюють топоніми вигаданого світу. Топоніми у фентезі виконують світобудівну функцію, окреслюючи просторову організацію вторинної реальності. Вони формують уявлення про сакральні та профанні простори, центри влади, місця небезпеки або захисту. Як зазначає П. Ньюмарк, топоніми з яскраво вираженим семантичним компонентом потребують особливої уваги перекладача, оскільки їх переклад впливає на сприйняття простору читачем [11]. У романі «Двір шипів та троянд» топоніми не лише називають місця, а й створюють атмосферу загрози, величі або ізольованості, що є важливим складником фентезійного колориту.

Топоніми вигаданого світу (*Prythian* – Прифія, *Velaris* – Веларіс, *Hewn City* – Кам'яне місто) демонструють поєднання транскрипції та калькування. Переклад *Hewn City* як Кам'яне місто є прикладом семантичної кальки, що забезпечує прозорість значення і водночас не руйнує атмосферу похмурої величі цього простору. Подібні рішення узгоджуються з нарративним підходом М. Бейкер, згідно з яким переклад має підтримувати внутрішню логіку художнього світу [7]. Назви сезонних дворів *Spring Court*, *Summer Court*, *Autumn Court*, *Winter Court* у перекладі відтворено шляхом калькування з урахуванням української синтаксичної норми як Двір Весни, Двір Літа, Двір Осені, Двір Зими. Таке рішення забезпечує збереження семантичної прозорості вихідних найменувань, оскільки лексеми, що позначають пори року, виконують не лише номінативну, а й смислово-орієнтаційну роль, окреслюючи особливості простору, символіку та атмосферу кожного з дворів. Передача цих назв у формі родового відмінка сприяє їх органічній інтеграції в систему української мови та водночас зберігає світобудівну логіку фентезійного світу. Гідронім *The Sidra River* передається як Річка Сідра, де власна назва транскрибується, а географічний термін калькується. Така комбінована стратегія є типовою для перекладу складених топонімів у фентезійній літературі.

Третю групу становлять назви міфологічних істот і рас. У фентезійному тексті вони формують уявлення про ієрархію та різноманітність вигаданого суспільства. Такі квазіреалії часто мають виразне експресивне забарвлення і виконують характерологічну функцію. Для перекладача вони є складними з огляду на необхідність збереження іншомовної екзотики без втрати зрозумілості. Як наголошує Л. Венуті, збереження «чужості» тексту є важливою умовою адекватного перекладу культурно маркованих одиниць [12], що є особливо актуальним для фентезійних творів.

Вони відіграють особливу роль у формуванні фентезійного колориту роману, наприклад, *Illyrians* – Іллірійці, *Suriel* – Суріель, *Bone Carver* – Косторіз, *Weaver* – Ткаля. У перекладі

простежується тенденція до семантичної адаптації, яка підсилює образність персонажів. Наприклад, переклад *Bone Carver* як Косторіз є не лише точним з погляду значення, а й стилістично вмотивованим, оскільки активізує асоціативний потенціал української мови. Варто зазначити, що назви міфологічних істот демонструють різноманітні перекладацькі рішення. Традиційні міфологічні образи зберігають свою усталену форму: *Witches* – Відьми, *Nymphs* – Німфи, *Furies* – Фурії, що забезпечує культурну впізнаваність цих персонажів. Водночас специфічні для авторського всесвіту істоти відтворюються через транскрипцію: *Attor* – Аттор, *Bogge* – Боге, *Bryaxis* – Бріаксис.

Окрему групу квазіреалій становлять назви обрядів, свят і ритуалів. У фентезі вони виконують функцію культурних маркерів і відображають міфологічне мислення вигаданого світу. Ритуали структурують художній час, позначають переходи між різними станами або етапами життя персонажів і посилюють символічний вимір твору. У перекладі таких одиниць важливо зберегти не лише їхнє значення, а й ритуальну урочистість та емоційне забарвлення, що відповідає концепції нарративного перекладу [7].

Назви свят, обрядів і ритуалів (*Calanmai* – Калантай, *Starfall* – Зорепад, *Summer Solstice Ritual* – Ритуал Сонцестояння,) формують культурний простір вигаданого світу роману Сари Дж. Маас. Їх переклад здійснено переважно шляхом калькування або напівкалькування, що дозволяє зберегти символічне навантаження цих подій. Так, переклад *Starfall* як Зорепад не лише відтворює лексичне значення, а й зберігає поетичність і ритуальну урочистість події. Назви церемоній та урочистих подій також калькуються: *The Bonding Ceremony* – Обряд зв'язування, *The Naming Ceremony* – Церемонія іменування, *The Day of Remembrance* – День пам'яті. Такий підхід робить культурні реалії зрозумілими для українського читача, зберігаючи їхнє змістове наповнення. Поетичні назви свят демонструють творчий підхід перекладача: *The Moonlit Dance* – Місячний танець, *The Phoenix Festival* – Свято Фенікса, *The Festival of Wings* – Свято крил, *The Firefly Festival* – Свято світлячків. У цих випадках калькування поєднується з адаптацією до норм української словосполучуваності. Особливої уваги заслуговує переклад *Court Day* – День Дворів, де множинна форма «Дворів» у родовому відмінку підкреслює, що йдеться про свято, пов'язане з кількома дворами фентезійного світу.

Ключовий артефакт фентезійного світу *Cauldron* перекладається як Котел, що є прямим семантичним еквівалентом. Така назва зберігає архаїчну та містичну конотацію об'єкта, пов'язуючи його з традиційними уявленнями про магичні предмети в різних культурах. Назви магичних предметів одягу калькуються: *the garb of the court* – одяг двору, *the faerie court's attire* – вбрання двору фейрі, де зберігається семантика оригіналу із адаптацією до української стилістики.

Функціонально квазіреалії у романі «Двір шипів та троянд» виконують кілька взаємопов'язаних ролей. По-перше, вони забезпечують ефект занурення, створюючи у читача відчуття автономності вигаданого світу. По-друге, вони виконують структуруювальну функцію, організовуючи простір і соціальні зв'язки всередині тексту. По-третє, квазіреалії формують стилістичну своєрідність твору, поєднуючи романтичні, міфологічні та драматичні елементи.

Крім того, роман Сари Дж. Маас насичений алюзіями та інтертекстуальними відсиланнями до класичних літературних творів, міфології та фольклору. Збереження цих зв'язків у перекладі є важливим для повноцінного сприйняття твору. Найочевиднішою є алюзія на казку «Красуня і Чудовисько», що становить основу сюжету. Переклад назви роману *“A Court of Thorns and Roses”* як «Двір шипів та троянд» зберігає троянду як ключовий символ, що відсилає до казки. Проте слово *court* має декілька значень, на кшталт, королівський

двір або вигороджений простір. Р. Зорівчак зазначає, що «збереження полісемії є однією з найскладніших проблем перекладу» [7].

Алюзії на кельтську міфологію частково втрачаються у перекладі через транскрипцію імен та назв. Так, ім'я *Tamlin* має прямий зв'язок з шотландським фольклорним персонажем, а назва *Calanmai* – з кельтським святом Белтайн. Ці культурні конотації менш очевидні для українського читача, що може вимагати додаткових коментарів або приміток.

Біблійні та міфологічні мотиви також присутні у творі. Образ забороненого плоду, випробування героїні, жертвність – всі ці мотиви мають глибокі культурні корені. Перекладач загалом зберігає ці образи, проте їхня інтерпретація може відрізнятись залежно від культурного контексту читача.

Відтворення фентезійного колориту в перекладі художнього тексту передбачає застосування комплексу перекладацьких стратегій, спрямованих на збереження цілісності вигаданого світу та його культурної специфіки. У перекладі роману Сари Дж. Маас «Двір шипів та троянд» перекладач стикається з необхідністю інтерпретації значної кількості квазіреалій, які не мають усталених відповідників в українській мові. Саме вибір перекладацьких стратегій визначає ступінь збереження фентезійного колориту та характер читацького сприйняття твору.

З погляду макростратегії перекладу, український переклад роману Маас демонструє поєднання доместикації та форенізації. Як підкреслює Л. Венуті, жоден художній переклад не може бути повністю доместикованим або форенізованим; перекладач завжди балансує між цими полюсами [12]. У перекладі «Двору шипів та троянд» цей баланс виявляється у збереженні іншомовних назв і водночас у використанні зрозумілих українських лексичних моделей.

Форенізація проявляється передусім у збереженні звучання власних назв і назв міфологічних істот, що підкреслює автономність вигаданого світу. Доместикація ж виявляється у калькуванні та адаптації окремих назв, які стають семантично прозорими для українського читача. Такий підхід сприяє формуванню фентезійного колориту, який водночас сприймається як «чужий» і «зрозумілий».

Важливо наголосити, що перекладацькі стратегії у фентезі не можуть бути оцінені ізольовано. Їх ефективність визначається здатністю забезпечити системність перекладу. Квазіреалії у фентезійному тексті утворюють взаємопов'язану мережу понять, і порушення послідовності у їх перекладі може призвести до фрагментації художнього світу. Саме тому перекладач має дотримуватися стабільності у відтворенні ключових назв і термінів протягом усього тексту.

Таким чином, переклад фентезійного колориту в романі Сари Дж. Маас «Двір шипів та троянд» ґрунтується на комплексному використанні перекладацьких стратегій і трансформацій. Транслітерація, калькування та лексико-семантичні трансформації у поєднанні зі зваженим балансом між доместикацією та форенізацією дозволяють зберегти художню цілісність твору та забезпечити адекватне відтворення вигаданого світу українською мовою.

Висновки. Проведене дослідження засвідчило, що фентезійний колорит роману Сари Дж. Маас «Двір шипів та троянд» в українському перекладі відтворюється комплексно й послідовно. Домінантними перекладацькими стратегіями є транслітерація, калькування та семантична адаптація, які дозволяють зберегти екзотичність вигаданого світу та забезпечити його зрозумілість для українського читача.

Переклад реалій і власних назв відіграє ключову роль у формуванні вторинної реальності та безпосередньо впливає на художню цілісність твору. Застосовані перекладацькі

рішення загалом відповідають сучасним теоретичним підходам перекладознавства та сприяють збереженню жанрової специфіки фентезійного тексту. Отримані результати уточнюють механізми відтворення фентезійного колориту в художньому перекладі та доповнюють наявні перекладознавчі підходи до аналізу реалій і квазіреалій у текстах сучасного англomовного фентезі. Перспективи подальших досліджень убачаємо у порівняльному аналізі перекладів інших романів циклу, а також у вивченні рецепції українських перекладів фентезійної літератури в сучасному культурному просторі.

Література:

1. Божко О. С. Атмосфера «саспенс» як домінантна ознака літературного жанру «фентезі». *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологічна»*. 2017. Вип. 67. С. 51–54.
2. Ковалів Ю. І. Літературознавча енциклопедія : у 2 т. Т. 2 / авт.-уклад. Ю. І. Ковалів. Київ : ВЦ «Академія», 2007. 624 с.
3. Маас Сара Дж. Двір шипів і троянд / пер. з англ. О. Ларікової. Харків : Vivat, 2021. 560 с.
4. Ребрій О. В. *Сучасні концепції творчості у перекладі* : монографія. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2012. 376 с.
5. Стріха М. Український художній переклад: між літературою і націєтворенням. Київ : Факт-Наш час, 2006. 342 с.
6. Торчинський М. М. Структура, типологія і функціонування онімної лексики української мови. Київський національний університет ім. Тараса Шевченка. Київ, 2010. 502 с.
7. Зорівчак Р. П. *Реалія і переклад (на матеріалі англomовних перекладів української прози)*. Львів : Видавництво Львівського університету, 1989. 215 с.
8. Baker M. *Translation and Conflict: A Narrative Account*. London : Routledge, 2006.
9. Maas S. J. *A Court of Thorns and Roses*. New York : Bloomsbury, 2015. 432 p.
10. Nedergaard-Larsen B. Culture-bound problems in subtitling. *Perspectives: Studies in Translatology*. 1993. Vol. 1, No. 2. P. 207–240.
11. Newmark P. *A Textbook of Translation*. New York ; London : Prentice Hall, 1988.
12. Venuti L. *The Translator's Invisibility: A History of Translation*. London ; New York : Routledge, 1995.

References:

1. Bozhko, O. S. (2017). Atmosfera «suspens» yak dominantna oznaka literaturnoho zhanru «fentezi» [Suspense atmosphere as a dominant feature of the fantasy literary genre]. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu «Ostrozka akademiia». Seriiia «Filolohichna» – Scientific Notes of the National University of Ostroh Academy. Philological Series*, 67, 51–54. [in Ukrainian].
2. Kovaliv, Yu. I. (2007). *Literaturoznavcha entsyklopediia* (Vol. 2) [Literary Studies Encyclopedia] / Comp. by Yu. I. Kovaliv. Kyiv: Akademiia. [in Ukrainian].
3. Maas, S. J. (2021). *Dvir shypiv i troiand* [A Court of Thorns and Roses] (O. Larikova, Trans.). Kharkiv: Vivat. [in Ukrainian].
4. Rebrii, O. V. (2012). *Suchasni kontseptsii tvorchosti u perekladi* [Modern Concepts of Creativity in Translation]. Kharkiv: V. N. Karazin Kharkiv National University. [in Ukrainian].
5. Strikha, M. (2006). *Ukrainskyi khudozhnii pereklad: mizh literaturoiu i natsiietvorenniam* [Ukrainian Literary Translation: Between Literature and Nation-Building]. Kyiv: Fakt–Nash chas. [in Ukrainian].
6. Torchynskiy, M. M. (2010). *Struktura, typolohiia i funktsionuvannia onimnoi leksyky ukrainskoi movy* [Structure, Typology and Functioning of Onymic Vocabulary of the Ukrainian Language]. Kyiv: Taras Shevchenko National University of Kyiv. [in Ukrainian].
7. Zorivchak, R. P. (1989). *Realiiia i pereklad (na materialii anhlomovnykh perekladiv ukrainskoi prozy)* [Realia and Translation (Based on English Translations of Ukrainian Prose)]. Lviv: Ivan Franko National University of Lviv Publishing House. [in Ukrainian].
8. Baker, M. (2006). *Translation and Conflict: A Narrative Account*. London: Routledge. [in English].
9. Maas, S. J. (2015). *A Court of Thorns and Roses*. New York: Bloomsbury. [in English].

10. Nedergaard-Larsen, B. (1993). Culture-bound problems in subtitling. *Perspectives: Studies in Translatology*, 1(2), 207–240. [in English].
11. Newmark, P. (1988). *A Textbook of Translation*. New York ; London : Prentice Hall. [in English].
12. Venuti, L. (1995). *The Translator's Invisibility: A History of Translation*. London ; New York : Routledge. [in English].

Дата першого надходження статті до видання: 25.11.2025
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 10.12.2025
Дата публікації (оприлюднення) статті: 17.03.2026

Стаття поширюється
на умовах ліцензії відкритого доступу
(CC BY 4.0)